

kommer til at finde Sted, men at Præsterne blive underkastede den samme Pligt og den samme Byrde som enhver anden Mand i Staten.

Madvig: Jeg skal ikke forlænge Discussionen, thi jeg troer ikke, at der kan komme meget Nyt frem, og Enhver har sikket efter de fremsatte Argumenter allerede taget sin Bestemmelse om, hvorledes han vil stemme; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at, naar man siger, at Bestemmelsen kun vil træffe de yngre Præster, nogle faa unge Menneſter, saa viser man derved, at man aldeles ikke har forstaaet, at Spørgsmaalet er et Principspørgsmaal. Der er ikke Tale om Ungdom eller Alderdom, men der er Tale om Standen som saadan. — Jeg tog nærmest Ordet for at gjøre to Bemærkninger; den ene er den, at jeg ikke, som den ærede sidste Taler tillagde mig, har talt om Naahed i den danske Armee, men jeg har sagt, at i enhver Krig, i enhver Armee, selv den, der dannes af de bedste og dygtigste Folk ved almindelig Værnepligt, og altsaa efter hele Folkets Maalestok, fremkalder Krigen Naahed, og den giver den Naahed, der desværre er tilstede hos ethvert Folk, et Spillerum, som den ikke har i Freden. Den anden Bemærkning, som jeg vil gjøre, sigter til det, som er blevet udtalt, nemlig at Præsten, naar han vil opfordre til at kæmpe for Fædrelandet, selv maa gaae med for at vise sin Tro i sine Gjerninger. Hertil svarer jeg: Præsten vil, hvis han ikke allerede ved sin hele Vandel har skaffet sig tilstrækkelig Tiltro i denne Henseende, vinde den derved, at han enten før han blev Præst har baaret sin Deel af Byrden, eller derved, at han sender sine Sønner eller sine Kjære hen at gjøre deres Pligt, og han vil, hvis han selv kommer i Krig, gjøre sin Pligt med fuldkommen saamegen Dødsforagt som nogen Soldat. Jeg skal nævne de ærede Medlemmer en Mand, der aflagde det største Beviis paa Tapperhed og Dødsforagt i en Krig, hvori Danmark desværre ikke høstede stor Gæde, nemlig under Kjøbenhavns Beleiring 1807; der var dengang ingen Mand i Kjøbenhavn, der viste større Dødsforagt paa Kjøbenhavns Volde end den gamle Biskop Halle;

men han var ikke Baaben og Bærge, han gik om ved Siden af Kanonerne og tilstalte dem, der stode der, og indgjød dem Tro.

Justitsministeren: Det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Nielsen) motiverede det Vædringsforslag, som er stillet af et æret Medlem fra Thyen (W. Peterſen), og som gaaer ud paa at tilbageføre § 6 i Lovudkastet og i Forbindelse dermed § 55 i de midlertidige Bestemmelser i Dvereenſtemmelse med Regjeringsudkastet. Spørgsmaalet er, om hvorvidt man i denne Lov skal optage nogen Bestemmelse om Udsørelsen af de Forretninger, som Waterschou-ten har heri Kjøbenhavn, og som andetsteds besørgeres af de Embedsmænd, der have med Paamonstringen og Afmonstringen at gjøre. Jeg maa gjentagende henlede Opmærksomheden paa, at den Skikkelse, hvori denne Deel af Lovforslaget nu foreligger, er fremkommen ved en Dvereenſkomst mellem Regjeringen og det andet Thing, og jeg kan ikke see, at de Grunde, som den ærede Taler anførte for Vædringsforslaget, nærmest hentedede fra det Formelle, have den Betydning, at jeg kunde finde det rigtigt, om det høie Thing i dette dog ganske vist mindre væsentlige Punkt vilde forandre Lovforslaget. Forøvrigt er Vædringsforslaget, som sagt, en Retablering af Regjeringsudkastet, og forsaavidt kan jeg ikke udtale mig med nogen sær. Styrke imod det. — Derimod maa det være mig tilladt endnu med ganske faa Ord, inden der skrives til Afstemning, at udtale mig om det Vædringsforslag, som jeg har stillet til § 2. Jeg skal ikke derved forlænge Discussionen meget, men kun tillade mig at slaae fast, at abſtillige af de ærede Medlemmer, der have talt imod dette Vædringsforslag, have henviist til en muligviis ved en senere Behandling indsat Bestemmelse om at indſtrænke fritagelsen alene til Tjeneste i Forstærkningen. En anden æret Taler har gjort opmærksom paa, at allerede som Lovforslaget nu foreligger, rammer det ikke de nuværende Præster. Jeg vil tillade mig at spørge de ærede Medlemmer, der have udtalt sig saaledes, om de ikke, naar de skulle være ganske oprigtige, maae indrømme, at de heri have ladet sig lede af, hvad jeg følger mig overbe-